

POUZE MODLITBA *MĚ POSTAVÍ NA NOHY*

Neumím se sice modlit, jenom koktám. Zato vím, že pouze modlitba mě postaví na nohy. Hlavně v těch chvílích, které vytrhnu ze svého nacpaného programu.

Bůh je zřejmě citlivý na mé vyznání, když říkám: „Už nemůžu. Útočí na mě příliš mnoho křiku, moc věcí mě svírá. Přicházím před tebe a nemám jiné přání než tebe.“ Tento čas věnovaný nezištně modlitbě je ziskem pro druhé. O tom jsem přesvědčen. Svou pravidelnou modlitbou se oživuji pro své každodenní útrapy uprostřed mé práce s problémovou mládeží. Modlitbou se od nich na chvíli odpoutám a povznesu se k Bohu.

Svět hyne na nedostatek soucitu. Jen modlitba nás usadí určitým způsobem na lukách se svěží trávou, aby nás smiřovala s Bohem. A potom s ostatními. Se všemi ostatními.

*Se svolením zpracováno podle knihy
Guy Gilbert, Čas žít, kterou vydalo nakladatelství Portál.*

JAK JE MOŽNÉ, *ŽE HLADOVĚJÍ DĚTI?!*

BŮH VESMÍRU SE SÁM NARODIL CHUDÝ

Bůh každého z nás miluje a posílá nás, abychom milovali a v lásce dávali svůj život za lidi v našem světě. Především se máme zaměřit na chudé. Musíme je milovat. Bůh vesmíru nám ukázal, co od nás žádá, když se sám pokořil a narodil se chudý. Je to prosté: církve nás učí, abychom si přednostně vybírali chudé. Přednostní volba znamená, že pokud spatříme bohatého a chudého člověka, měli bychom pomoci chudému. Takže se vás zeptám: „Staráte se o chudé?“

Nemůžeme ale samozřejmě být jenom sociálními pracovníky a zapomínat na Boha. Světu můžeme skutečně pomoci, když budeme zároveň i milovníky Boha, jako byla Matka Tereza. Tak můžeme skutečně pomoci světu i chudým.

TY SI NEMŮŽEŠ DOVOLIT NEDÁVAT DESÁTEK

Jak ale máme důsledně pomáhat chudým? Především to znamená, že dáváme desátek ze svých příjmů. Někteří lidé mi na to namítají: „Pane faráři, nemohu si dovolit dávat desátek“. Na to reaguji slovy: „Poslouchej, ty si nemůžeš dovolit nedávat desátek!“ Kolik procent vašich peněz patří Bohu? Všechny! Sto procent! Bůh říká vám i mně: „Dávám ti schopnosti, myšlenky, všechno. Ale já ti z toho nechám devadesát procent. Tak mi prostě dej jen prvních deset.“ Myslím, že je to skvělá dohoda. Vyberte si tedy nějakou důvěryhodnou organizaci a začněte...

JEDNOHO DNE SE TĚ BŮH ZEPTÁ

Staráte se o chudé po finanční stránce? A věnujete jim i svůj čas? Jednoho dne budete stát před Bohem vesmíru a on se vás zeptá: „Jak je možné, že na světě každý den umíralo dvacet čtyři tisíc dětí hladem, zatímco ty jsi žil? A já jsem dal tobě hojnost prostředků. Ale ty jsi je promarnil na svá přání a ony zemřely, protože jsi byl sobecký.“

Nemůžeme říkat, že milujeme Boha, jestliže se nestaráme o chudé (srov. Jak 2,14-16).

*Se svolením zpracováno podle knihy
Larry Richards, Bud' mužem!, kterou vydalo nakladatelství Portál.*

MY DRŽÍME PŮST, PROTOŽE

NÁSLEDUJEME SVÉHO PÁNA NA POUŠŤ

My se nepostíme, protože to dělají ostatní náboženství, nebo že je to lidsky zdravé, nebo že to posílí naši vůli, nebo, cizími slovy řečeno, že se jedná o antropologickou konstantu. My držíme půst, protože následujeme svého Pána, který čtyřicet dní pobýval na poušti, až vyhladověl.

POSTNÍ OBDOBÍ NEVYNALEZLI KŘESŤANÉ

Postní doba je období ticha, očištění, utrpení a pokoje. Postní období nevynalezli křesťané, nacházíme ho ve všech světových kulturách a náboženstvích, protože člověk je uspořádán tak, že na veliké věci se potřebuje připravit. Pokud škola za něco stojí, na výsledku zkoušky se projeví, zda se student připravoval, nebo ne. Pokud se jedná o Boží dar, na ikoně bude znát, zda se její pisec uchýlil předtím do samoty a mlčení. Také krása velikonočních svátků není dána sama sebou, automaticky, ale je přímo úměrná prožití postní doby.

ADAM BYL VYHNÁN Z RÁJE DO PUSTINY

My se ovšem nepostíme, protože to dělají ostatní náboženství, protože je to lidsky zdravé, protože to posílí naši vůli, protože, cizími slovy řečeno, se jedná o antropologickou konstantu. My držíme půst, protože následujeme svého Pána, který čtyřicet dní pobýval na poušti, až vyhladověl.

Podle výkladů církevních Otců byl Adam vyhnán z ráje do pustiny, neboť není většího protikladu, než zahrada a poušť. Kristus, který se čtyřicet dní postil, schválně odchází do pouště, aby ztraceného Adama hledal, a přivedl zpět. Když se postíme my, uznáváme, že v každém z nás dosud žije starý člověk, že potřebujeme být Kristem nalezeni a přivedeni zpět do ráje.

Nenechme si protéct postní dobu mezi prsty a nebojme se klasických prostředků pro její prožití: jíst málo, vynechat prázdnou zábavu, být štedří, více se modlit. „V obrácení a ztišení bude naše spása, v klidu a důvěře naše vítězství“ (srov. Iz 30,15).

(P. Radek Tichý)

Se svolením převzato z farního zpravodaje „Zprávy od sv. Jakuba a Prokopa“ v Praze Stodůlkách. Redakčně upraveno.

Více k tématu naleznete zde:

www.vira.cz/postni-doba